

פ ר ט י כ ל מ ס . א / 2

מישיבת ועדת סרתיים צבוריים שהתקיימה ביום ג'
י"ח סנחם-אב תש"י (1.8.1950) בטעה 8.45.

בוכחים:

חברי הועדה:

- ח. סגור-כהן - היו"ר
- י. גיל
- א. הכרמלי
- מ. הרפז
- י. לם
- ח. למדן
- א. ח. טאג

סוזמנים:

- דד. טאיר - מנהל סטרוך הבריאות
- דד. עצמון - בא-כח הצבא
- ד. יפן
- ר. גוכסן
- ט. בלכר

ח. סגור-כהן - היו"ר:

פותח את הישיבה,
אני חושב כי אנו נוכל בישיבה זו
לסכם את ענין האחיות. לפי החלטת הועדה יש לבקש מכל אותם הגורמים
הקטורים בבעית האחיות, להביא הצעות קונקרטיים לפתרון שאלת המחסור
באחיות. אנו פנינו לכל בתי-החולים, לבית-החולים העירוני בתל-אביב,
לאסותא, ל"הדסה" - ירוסלים, לקופת-חולים וקבלנו תשובות רק מבית-
החולים העירוני בתל-אביב ומבית-חולים אסותא. אני מקרא את שתי ההצעות
האלה, ואז נוכל לראות, מה יש לנו עוד להוסיף להצעות אלה. אני מבקש
גם את ארגון האחיות להמציא לנו בכתב את הצעותיהן.

ועתה לאחר שסמענו את ההצעות סלפנינו
מבקש את הנוכחים לחוות את דעתם, מה יש להוסיף להצעות אלה, ומה יש
לגרוע?

דד. טאיר:
כל הטאלות האלה נדונו כבר פעמים
אחרות בוועדה הבין-מוסדית, אשר בה
מסתתפים כל אותם הגורמים שיש להם בת-ספר לאחיות. למעשה אין בינינו
חלוקי דעות. אולם אני רוצה שתבינו כי גם אם מתאזנה לנו מספר סועסדות
חסיים לבתי-ספר לאחיות, הדי בזה נפתור את הטאלה רק בעוד שנתיים, אבל
עתה יש למצוא פתרון מידי וזאת נוכל לעשות רק על-ידי: א) חלוקה צודקת
של כוחות העבודה. ב) פתיחת קורסים שנתיים וחצי שנתיים לאחיות כמו שאנו
עושים. למעשה אני מוכן לקבל את דוב ההצעות.

אשר למסא-ומתן עם האחיות - אני חושב
שהענין נגמר. המססלה מסכימה לעקרון של שכר הוגן ולטבע סעות עבודה
בלילה. אני חושב שאין להסכים לסט סעות עבודה בלילה, יש לי אומץ רוח
אזרחי כדי לומר זאת, כי בצורה זו אנו מגדילים את הגרעון באחיות. אף
האחיות לא דרסו זאת, הן אמרו כי סידור של 6 סעות עבודה בלילה יכנס
לתוקפו רק מה-1.1.1951. על-כן אני אומר כי אז נוכל לדון בקטר לכך.
יש כבר החלטות המססלה ואינני חושב כי יש להעלות גרה.

אשר להקטנת מס-ההכנסה לפתיחת - הודיע
טר האוצר כי הוא מוכן לעשות זאת, מאחר שהאחיות סועבות, כי כאשר הן
הולכות לסמינת לילה הן צריכות לקחת עזרה הביתה, וזה מהווה רווח של
40 ל"י.

אני חושב שכל בית-חולים, באיזה מספר
סעות שהוא, חייב לפתוח בית-ספר לאחיות. אולם בית-הספר לאחיות חייב
להיות בהתאם למספר המחלקות באותו בית-חולים, כלומר אם בבית-חולים אחד

ד"ר. מאיר:

יש רק מחלקת יולדות אין צורך בהדנה אחיות, ולכן אין לפתוח בית-ספר. מבית-החולים בנתניה יש 4 מחלקות, מיד אפשר לפתוח בית-ספר לאחיות, בבית-החולים דג'ני ביפו אינני יכול לפתוח בית-ספר לאחיות ולכן מאדפים כמה בתי-חולים ופוחחים בית-ספר אחד. מסרד הנדיאות חייב לדרוש ולעמוד על כך שיהיה בית-ספר לאחיות ליד כל בית-חולים.

הבעיה החמורה ביותר בפתיחת בתי-ספר לאחיות היא, שאלת הדיור, אבל אני חושב כי יש לעשות נסיון של בית-ספר בלי פנימיה, זאת-אומרת שהתלמידות תישנה בבית.

מסרד הנדיאות, מתוך הכרח, פתח קורסים שנתיים. בית-הספר לאחיות ישא פהי רק בערך 3 שנים. אנו פתחנו קורס שנתי למילדות בבית-החולים בחיפה, כן עלינו לדרוש מכל בית-ספר לאחיות שלפתח קורס שנתי. קורסים אלה דורשים דעת לימודים של בית-ספר עממי, ומסרד העבודה יתמוך בקורסים אלה, כי יש בזה טעם קליטת עולות חדשות. גמנם, הרמה בקורסים אלה לא תהיה כל-כך גבוהה, אבל אין בכך כלום, כי יהיו לנו שני סוגים של אחיות, אחות מוסמכת ואחות מעשית. ישנה דעה המומרת כי יקחו פועלות שתעשינה את העבודות הנמוכות, אני מתנגד לזה. אני חושב כי בשעת לאנו נותנים קורס שנתי לאותן הפועלות והדרכה מתאימה כיצד לגשת לחולה - יש בזה תועלת רבה. אני חושב קורסים אלה לאחד הדברים החיוניים ביותר, ואנחנו נחייב כל בית-חולים לפתוח קורסים שנתיים, לפי תכנית לימודים מסוימת שמסרד הנדיאות יעבד אותה. הצבא אם הוא יעזור לנו בזה. האחיות תקבלנה תעודה של אחות מעשית, ואלה הטוענים כי ההפרס בשכר-העבודה בין אחות מעשית לאחות מוסמכת הוא קטן, אני חושב שכל הצעירות האינטליגנטיות לא תרצינה להיות נחותות דרגה.

אשר לרעיון של בית-ספר לאחיות צבאיות - זהו רעיון חדש ואינני יודע עדיין מהו?

היתה הצעה כי נפנה לארצות חוץ-לארץ ונביא אחיות לארץ. לפני כשבוע פנתה אלינו יהדות אפריקה הדרומית הורצה לשלוח לנו מוסחים בקשר עם שיתוק הילדים, ואני עניתי כי מוטב שישלחו לנו אחיות. אולם אני רוצה לספר לכם כי "הדסה" - ירושלים קבלה 6 אחיות מאפריקה, העובדות עתה בראש העין. ההוצאה לביאתן ולהחזקתן היא עצומה, ו"הדסה" - ירושלים תסמח כאסך הן תעזובנה. שערן בנפסכם זהו כל הקציר ש"הדסה" - ירושלים יכלה לקצור באפריקה. אסור לנו לעשות דבר כזה, האחיות מחוץ-לארץ קורצו מחומר אחד. אבל ראש המססלה אמר שהוא בכל זאת יפנה ויירוש אחיות, ואנ השארנו ב"חלוץ" באפריקה - 500 ל"י בטבייל כל אחות שתרצה לבוא.

במסרד / אולם לי יש טענות אחרות, דעו שאנו פתחנו עוד ביתן למחלת שיתוק הילדים והביתן עומד חצי ריק, מאחר שאין לנו אפילו אחיות מעשיות. את המחנות מססלים זיחד אתם מתחללות המרפאות יחודי החסלים, ולאן נביא את החולים? זוהי פרובלמה קשה ואינני יודע איך נוכל לפתור אותה. אני הייתי רוצה שתצא מכאן, מועדת שירותים צבאיים של הכנסת, הצהרה המחייבת חלוקה צודקת של כוחות העבודה. לא יתכן שיהיו שני מססלות, המוסדות הותיקים יהיו בעלי דמה שונה מזו של מוסדות הצבא ומסרד הנדיאות, מניון שהם חדשים ועליהם להסתפק באחיות מעשיות ובלי מספר מספיק של אחיות מוסמכות.

יש הכרח לפתוח ליד כל בית-חולים, בית-ספר לאחיות מעשיות, נוסף לכך אנו עומדים לפתוח, בקרוב, בית-ספר מדכוי לאחיות סיובל לעזור לנו בפתרון הסאלה, אלא שחסרים לנו לפי טעה, כוחות הדרכה. לכן אני חושב כי יש למסור לנו מסכנות דחונות יותר כדי שנוכל לדרוש מן המוסדות הקיימים אחיות להדרכה. כל הניגודים יהיו לימס אם אנני נעזור על-ידי "הדסה" - ירושלים, בית-החולים העירוני בתל-אביב, אסותא ועוד. למוסדות הקיימים יש 5 - 4 אחיות מוסמכות ליממה.

אני רוצה שמכאן תצא הדרישה שיש לחלק את המדונות. אנו הסכמנו ל-2 אחיות מוסמכות ליממה, אבל על המינימום הזה יש לסמוך, ולנו גם מינימום זה חסר, כאשר חסר לנו אחות חירן רגנית אנו לוקחים בעיה ומלמדים אותה כיצד לעבוד במכשיריט, והרופאים צועקים חסס על כך.

ח. מגורי-כהן - היו"ר:
דר. סאיר אמר, כי ישנם בתי-חולים
שם יש 5 - 4 אחיות מוסמכות
ליסטה, אני רוצה לשאול אם אותן האחיות עובדות עבודה מלאה?

דר. סאיר:
קיים סמוצע ארצי - 2 אחיות מוסמכות
ליסטה, ואם יש בתי-חולים שיש להם
אחיות למעלה מן הסמוצע, צריך לתת למסרד הנריאות מסכדיות רחבות
שיוכל לקחת אחיות מאותם בתי-חולים שם יש הרבה אחיות. אני שמעתי
לסמוע כי גם הצבא מסכים לעקרון הזה. כל זמן שלא תהיה דמה סיניסלית
מובטחת לכל המוסדות, אי-אפשר יהיה להסדיר את העניינים.

ח. למדן:
האם דר. סאיר רואה איזו שהיא
אפשרות להגיע להסדר הוגן בין כל
הגורמים בוועדת התיאום הבין-מוסדית? זוהי נקודה שאנחנו מגישים באפלה,
כי אנו רוצים שתהיה סרות מסוימת שהכל יהיו כפופים לה.

דר. סאיר:
אני סיכמתי איזה שהוא סיכום עם
הצבא, אולם יש לדרוש לחוקק חוק
שיחייב את המוסדות לתת אחיות, וחוק אחר אשר יחייב את האחיות ללכת
לאותו מקום שהן נשלחות. דבר זה צריך להיות סייך לארגון האחיות
שיוכל להעביר אחות מסקום למקום.

אולם יש גם טענה לארגון האחיות,
לא אחת אטרתי לגב. יפן כי יש להקים מעון ילדים לילדי האחיות, זו
צריכה להיות הפעולה הקונסטרוקטיבית הראשונה.

ח. למדן:
מדוע המוסדות הרפואיים האזרחיים
והצבאיים אינם מקימים בסיומף מעון
ילדים?

דר. סאיר:
ארגון האחיות - נוסף לתפקידו -
הגנה פרופסיונלית, צריך יחד עם
מועצת הפועלות להקים מעון לילדים, ואנחנו נשתתף במידה ניכרת. אני
אטרתי להן כבר בסנה שעברה כי עליהן לעשות זאת. מסרד הנריאות אינו
יכול לפתוח מעון ילדים, כי אם הילד יחלה תאמר האחיות שהפקרנו את ילדה,
יש בזה משום מסיכונה מסוימת שאינה מאפשרת לנו לפתוח מעון ילדים.

נוסף לכך יש לחייב את המוסדות

לקבל אחיות לעבודה חלקית.

ח. מגורי-כהן - היו"ר:
אנחנו בקסנו הצעות בכתב מכל
הגורמים הנוגעים בדבר, האם אפשר
לקבל את הסיכום של הועדה הבין-מוסדית?

דר. סאיר:
אני חושב כי אין טעם לחזור ולהרצות
את כל הבעיה, אני רק נוצע בקצה
המזלג. אני אינני יכול לפתערב בחוקי הצבא בקסר לסנות הגיוס. אשר
לכנות דתיות - אני חושב צריך לגייס אותן.

הצבא מוכן לותר על כל האחיות חייבות
הגיוס בתנאי שהמוסדות האזרחיים יספקו את האחיות הדרוסות לצבא. הצבא
אינו דורש יותר אחיות מאשר כל מוסד אחר. נניח ולצבא אין בית-ספר
לאחיות והוא זקוק לאחיות, בידו הכוח לגייס אחיות. אולם אנו קבענו
גבול מסוים, סמוצע ארצי, ואין הצבא יכול לגייס למעלה מן הנורמה
המותרת.

הצבא אומר כי 3 סנות הליוסודים
בבית-הספר לאחיות נחשבות כסנת סרות אחת ובסנה הרביעית עליה להתגייס
לעוד שנה אחת. אבל לא כל האחיות צריכות להתגייס, אנחנו יכולים לסחרר
את התלמידות, ובאם יחסרו לצבא מספר מסוים של אחיות, לפי הנורמה
הקבועה, אפשר יהיה לגייס אחיות סגסרו לפני סנתיים ולפני 5 סנים, הן
תעבודנה כסכירות ואז יבוא הצבא על סיפוקו. אני חושב שהצעה זו מתקבלת
על הדעת.

ח. מגורי-כהן - היו"ר:

אני חושב כי אנחנו חרגנו מן המסגרת. אנחנו בקטנו הצעות מכל הגורמים. "הרסה" - ירוסלים, ארגון האחיות האחרים, טרם שלחו לנו את הצעותיהם. הועדה תבדוק את החומר שבידה ולאור הביאורים שנחנו בעל-פה, היא תסכם החלטות שונות שתוכלנה לספק את כל הגורמים. אני מבקש מר. טאיר לסלוח לנו את סיכום הועדה הבין-מוסדית.

ח. למדן: אני מציעה כי אנו נשמע את באי-

כח הצבא וארגון האחיות, על כל

הצעותיהם בטרם נסאל שאלות.

א. הכרמלי:

אנחנו חוזרים על אותם הדברים - הסקפת עולם מסוימת על דרך הנריאות בישראל, ואנו עתה טוב שומעים את באי-כח הגורמים הסונים. אולם אנו רצינו לקבל הצעות קונקרטיות בכתב. לכן אני תומך בהצעת היו"ר.

י. לם:

אני מסכים להצעתו של היו"ר, אני רק שוצה להוסיף, כי עד יום ו' על כל הגורמים להמציא את הצעותיהם בכתב והתיקים יעמדו לרשותנו ואנו נוכל לעיין בהם עד יום ב'. זה אסר לא יביט הצעה בכתב עד יום ו', אין לו הצעה. יש לדאוג שהמכתבים יגיעו בזמן.

נ. הרפז:

האם בבתי-ספר לאחיות התלמידות תקבלנה איסורים?

ד. עצמון:

היתה הסכמה לסדר בכל בתי-ספר לאחיות איסורים צבאיים.

מחליטים:

כי יש לסמוע את באי-כח האחיות והצבא.

ד. עצמון:

אני מוכן להסכים לכל הצעה, כן אף אני מעוניין במלאי של אחיות. אולם אני מפחד כי אנו נסאר בלי תגבורת של אחיות. נקח דוגמא פשוטה, קיים חוק לריתוק אנשים למקום עבודתם, לפי טעה עדיין לא קבל מסדר הנריאות אף אחות אחת.

אני עשיתי חשבון אם אני יכול לספק את מספר האחיות הדרוש לכל בתי-החולים? המספר הגדול ביותר של אחיות שנוכל ללמד, זה קרוב ל-143 אחיות, נניח, כי 30 מהן תסאדנה בצבא הקבע נסארות 113 אחיות, כ-25% אינן גומרות את בית-הספר, אז נגיע טוב ל-140 אחיות, כלומר כמסך 3 שנים יש לנו 420 אחיות. אולם הצבא לא יתן רשות להגדיל את בית-הספר לאחיות, כי אם אני אקח עוד 40 אחיות לבית-הספר, אני צריך להקטין את הצבא במחלקה של חיילים. היחס אצלנו הוא חייל אחד וששה סרותים, ודורשים מאתנו להקטין עוד יותר. אם אנו נסכים כי שנות הלימודים בחטבות כשנת סרות אחת, תלכנה רוב התלמידות לבתי-ספר אזרחיים ומיין יהיה לנו הבטחון שיהיה בסמכותכם לסלוח לנו את מספר האחיות הדרוש? אני אינני יכול לפנל אחות מאחר שגמרה את שנות הסרות שלה, אין כל חוק המחייב זאת.

המצב הוא קשה, וכדי שלא נגיע

למצב קשה יש לחשב את 3 שנות הלימודים בבתי-ספר אזרחיים, כשנת סרות אחת, ובשנה הרביעית האחות נסנית על צבא הקבע בדרגה מתאימה. אינני רוצה כי הצבא יהיה במצב יותר טוב, מכל מוסד רפואי אחר, אולם הצבא לא יוכל לסלוח אחות בת 28 או 30 לשנת צבאיים.

אסר למסדר הנריאות - אני חושב שהוא

צריך לרתק את האחיות לפי מפתח מסוים.

אני מוכן להביא את כל ההצעות בכתב.

ד. יפן:

אני לוקחת בחשבון כי אנו נגיש את הצעותינו בכתב, לכן אני בפניכם רק אי-אלו דברים. אני חושבת שיש לחפש את מקור הרע ביסוד. מקצוע זה לא תוכנן מראש במידה מספיקה. אנו מתנגדות לקורסים, כי אותן האחיות המעטיות אשר הסכלתן יותר נמוכה מתפקידן לעשות את כל העבודה הכללית מקצועית. אבל התלמידה אחרי שנת הלימודים הראשונה, בודאי, יכולה לעשות את כל העבודות האלה, ואחר-כך היא הופכת לכח עבודה מקצועי טוב, והיא עובדת ללא קבלת מסכורת. תנאי התלמידה הרבה יותר קשים ואנו עלולים להסאר בלי אחיות מוסמכות. בכון הדבר כי אנו זקוקות לכוחות עזר, ואספר לכם עובדה קטנה בקשר לכך. בבית-חולים ממסלתי אחד יש 450 מטות, ליד כל מטה ארון קטן, כלומר 450 ארונות. 60 אחיות העובדות באותו באותו בית-חולים צריכות לנקות את הארונות, ברור כי כאן היסוד הרקוב, ואין לאמר כי זו שאלה תקציבית בלבד.

אני הייתי מאלה שגייסנו את כל הכוחות ואז עמדה בעית אחיות לחדר-ניתוח, אבל מה נעשה מאז לטובת אחות חדר-ניתוח? היא עובדת קשה, יש לה במסך החודש כ-70 - 60 שעות נוספות, 36 שעות במסך החודש היא צריכה להיות במצב הכן. ובכן דבר לא נעשה לתיקון המצב, וברור כי את תפקיד האחיות בחדר-ניתוח אינם יכולים למלא כוחות עזר.

הביאו אחיות מחוץ-לארץ - אחיות אלה באו בלי כל הכשרה, הן אינן יכולות לעשות עבודה חלוצית. אחיות שלנו יושבות במחנות נוסעות בטרמפים הביתה, לכן אני אומרת כי יש קימוצים מזיקים. בחוצים כוחות עזר בטביל להגיס אוכל לחולה ועוד. אולם אינני יודעת כל בית-חולים שם יש 5-4 אחיות מוסמכות ליממה, אני אמנם בקסתי מספרים מכל בתי-החולים, וגם מבתי-חולים ממסלתיים, אבל לא ידוע לי על מצב כזה.

אני חושבת כי לא יהיה הבדל רב אם מסדר הכריאות יפתח מעון לילדים, מה שמחמת האחיות שהן יכולות לעבוד. ספרה לי אחות אחת, כי היא נותנת את כל מסכורתה למטפלת בילדה, אבל היא עובדת במקצועה. מעון הילדים מוכרח להיות בקרבת מקום העבודה.

חסדים לנו כוחות הדרכה וצריך לסלוח אנשים לחוץ-לארץ ללמוד.

אשר לדרגת הסכר - תמיה היתה דרגת האחיות גבוהה מזה של המורה, ועתה אחרי לחץ רב על האחיות, מקבלת האחיות דרגה ד' והמורה דרגה ה'. בטביל למסוך תלמידות למקצוע יש לתת להן משהו, פעם היינו כולנו אידיאליסטיות, אבל כיום יש רק מספר מצומצם של אחיות כאלה. אנחנו צריכות לחפש ולמצוא את האחיות היותר טובות, כי האחיות היוצאת למחנה יש לה תפקידים רבים, היא צריכה להיות אם ואב וגם אחות. האחיות טשוועות למעון ילדים והן מוכנות להמטיך לעבוד.

נוסף לכך, אני רוצה שתדעו, כי אותם ששלחו תזכירים ספטרים כל 6 חודשים לכמה ימים את האחיות, כדי לא לתת לה זכויות. אתם יודעים רק מעט מן המעט את אשר נעשה בפירית תל-אביב לגבי צבור האחיות. אם ארצה להעלות את כל זה יהיה התזכיר ארוך מדי.

אני חוזרת ואומרת כי יש לפתוח ליד כל בית-חולים מעון לילדים, כי האחיות שמוסרת את ילדה למטפלת, גם אז יילד יילד נמצא בידים זרות וגם אז יש לה תלונות רבות.

יש להתחשב בארגון האחיות ולסמוע לדרישותיו, אין אנו יכולות להשתתף במסלילים. הבינו ארגון האחיות הוא אינו גותן העבודה ולכן הוא האובייקטיבי ביותר לגבי חלוקת כוחות העבודה. אני מהגישה שנית כי אנו לא נוזז מדרישותינו, אנו לא נסוג מלבקס 6 שעות עבודה בלילה, אשה אסור לה בכלל לעבוד בלילה, ואם היא עובדת בלילה אין היא צריכה לעבוד יותר סגור. האחיות הותיקות אף פעם לא עבדו רק 6 שעות או 8 שעות. אולם המסרה היא לסלול את הדרך לצעירות שתוכלנה ללמוד בבית-הספר לאחיות.

ח. סגורי-כהן - היו"ר:

ברור כי עם גידול האוכלוסיה לא הספיקו כל הגורמים להשיג את הצרכים. אני הייתי רוצה להציע הצעה ולטפוע את חוות דעת הגורמים השוביים כאן. בניה אותה בערה בת ה-18 הרוצה ללמוד בבית-ספר לאחיות מטורה מגיוס. היא לומדת שנתיים בבית-הספר ובטובה הסלישית היא הולכת לצבא ומקבלת מסכורת ובטובה הרביעית היא מקבלת את התעודה, ובצורה זו אנו מחייבים את האחיות לחזור למוסד שהיא למדה בו. בצבא תקבל האחיות את הפרקטיקה שלה. התלמידה הלומדת בבית-ספר לאחיות של הצבא, בתום השנתיים - שנות הלמודים, היא צריכה לחתום לשנתיים על צבא הקבע ומקבלת מסכורת לפי דרגת סגן-מטנה.

ד. סאיר:

אנו מגדילים את בתי-הספר עד מכטיסום, אולם הכעיה הקטה ביותר היא סאלת הדיוור. גוסף לכך, אנו דורשים כיום מתלמידה 6 מחלקות גימנסיה במקום 8, אבל יש מחסור במועטדות.

ה. לטרון:

אני הייתי רוצה לסאול האם רואות האחיות אפשרות להגיע ללימודים ולא לועדה מסוימת, כיצד הן מתארות את תרומתן בטוח הרגולציה? האם האחיות או ארגון האחיות מוכנות לעשות טאמץ ולהעביר פעולת הסברה בבתי-הספר התיכוניים, על-מנת להגדיל את מספר התלמידות? אני מוכנה להלחם על כך כי תבתי לאחיות זכות הצבעה בסידור העבודה.

האם אפשר היה לשחרר מגיוס את כל האחיות עד גיל 26 העובדות במקצוען ולהטיל על איזה טמיה מסכות מסוימת בעלת כח, לספק מדי טנה בטנה את מספר האחיות החסרות לו. אותן האחיות שהצבא יקבל תעבורנה כמסירות ותהיינה בצבא רק טנה אחת.

ו. הרפז:

האם לא יכלו כל בתי-הספר לאחיות, הן של הצבא והן בתי-הספר האזרחיים, להיות מאוחדים בטאלת המועטדות. האם הצבא יכול היה להפעיל תיקון כי שנות הלמוד בבית-ספר אזרחי ובבית-ספר צבאי נחשבות כשנות סרות - בזה אנו פותרים את הסאלה, ואז אפשר להבטיח מספר מועטדות מספיק לבית-הספר הצבאי, טובן כי אחרי שנות הלמוד באה התחייבות מסוימת שהן תמסכנה בעבודה, בזה נפתור את בעיית המחסור באחיות.

ז. יפן:

אני ספרתי מעט מן העובדות שישנן בידי בקטר לעבודת האחיות המוסמכות בטעה שכוחות עזר צריכים לעשות את העבודה הזו, והאחות המוסמכות תטפל בחולה. כן ידוע לי הסצב בבית-החולים בטרפנד, שם יש יותר כוחות עזר מאשר אחיות מוסמכות. נדמה כי בצורה זו אנו חוסכים כסף, אני מודיעה כי אנו נדרוש ויחיו עובדות מסקיות ועובדות לעבודה מסודית, כי האחיות העובדות בטבות ובחצים צריכה להיות גם הטלפוניסטית במחלקה.

ח. לטרון:

אנחנו מתלבטים בהסדרת היחסים בין כל המוסדות בקטר לסאלת האחיות. אני מוכנה שנחפס דרך, או שסא נטיל איזה טמיה מסכות על ארגון האחיות? האם ארגון האחיות היה מוכן לעשות טאמץ בהסדרת כוח האדם? מדוע האגוד המקצועי לא יכול להקים לסנה כזו.

ט. יפן:

אם תסב ועדה מוסמכת על-מנת לחלק את מעט הכוחות שישנם, אם תהיה לסכה מרכזית, אנחנו מוכנות להסתתף. אנחנו חושבות שלא האחיות צריכות לעשות את זה, ועדה בעלת מסכויות רחבות שתוכל להסדיר את העניין.

י. גוכמן:

היתה קיימת ועדה, אולם הספעת ארגון האחיות בוועדה זו היתה טעמה. לכן ישנה הצעה להקים ועדה בעלת מסכויות רחבות יותר.

יא. יפן:

אני אחת מאלה שמוכנה לצאת ולעשות תעמולה בקרב הנוער, כבו פרסמתי מאמר קטן בקטר לכך. אולם מלבד האידיאליזם אני צריכה להבטיח להן תנאים מתאימים, הסברתי צריכה להיות מבוטסת על משהו, אשר לעצם המקצוע אני מוכנה לעשות זאת. כאשר נתנו לנו הסכויות המתאימות גייסנו אחיות, ועתה, נדמה לי, כי למסרו הבריאות יש יותר מסכויות ואף לה לא נתנו את אחוז המתגייסות הדרוש.

דר. עצמון: לדאבוני איני רואה כל פתרון לבעיה, ההבטחה כי לראשונה יספקן תלמידות לבית-הספר לאחיות של הצבא, בדטה לי, שאינה נתנת לביצוע, כי "הדטה" - ירוטלים לא מסכים למסור את התלמידות ללה, ומניין מקח אנחנו מועמדות? אני אינני מחייב את הבנות ללכת לבית-הספר לאחיות, אני מחייב אותן להתגייס, אי-אפשר לעשות מכל הצבא מתנדבות. התלמידה מוכרחה ללכת ל-4 שנים לצבא. שתי שנות הלמוד בבית-הספר - אלה שנות הסרות, שנה שליטית - מסר בית-הספר ושנה רביעית - צבא הקבע. לכן הצענו שכל המוסדות יחד יתנו לנו את 50 האחיות הדרושות לנו. היום יושבת ספקחת ח"ן עם קצין המיון בטחנה האימונים ומבקשים שהבנות תלכנה ללמוד בבית-ספר לאחיות. אני מסכים שאם יהיה לנו מכסיסום של תלמידות נוכל לסחרר את היתר לתלמידה בבתי-ספר אזרחיים.

ח. למדן: האם אי-אפשר לגייס אחיות דק לסנה אחת?

דר. עצמון: אני אינני יכול לקבל אחיות שהן טעל הגיל או שהן מטופלות במספחה, ואינני יכול לסלוח אותן לסחנות בהתאם לצרכים שלנו.

ח. מגורי-כהן - היו"ר: אני מבקש את מסרד הבריאות להסציא לנו את סיכום הועדה הביין-מוסדית, וכן מבקש את ארגון האחיות ואת הסרות הרפואי להגיש לנו את הצעותיהם.

א. ח. טאג: אני חוסב כי ביטיבה הנאה נבוא לדי החלטה מסוימת ולכן היה רצוי כי הגורמים הנוכחים כאן היום יהיו נוכחים גם ביטיבה הנאה. הם לא יחונ את דעתם, אלא במקרה ויהיו לנו ספקות בקטר לאיזה דבר נוכל לסאול את פיהם.

י. גיל: אני מצטער כי הפעם אצטרך להתנגד להצעתו של ידידי חבר הכנסת טאג. אולם ביטיבה הנאה בצטרך לסכס אי-אלו דברים ואין תועלת כי גופים אלה יהיו נוכחים.

ח. למדן: אני חייתי רוצה לאמר כי על יסוד מה שמענו כאן אפשר להציע שנוי בחוקת הגיוס של יגייסו את התלמידות. כן יט לפרר מה נעטה בקטר לבנות חדליות? האם נכונה תעובדה כי עוטרדים לסנות את החוק לגביהן?

אני מציעה כי יו"ר ועדת טרותים צבוריים צבורר עם יו"ר ועדת חוק ופסחון אם יט דיון בסעיף זה?

ג. הרפז: אני תוסך בהצעת חבר הכנסת טאג, כי ביטיבה הנאה תהיה רצויה נוכחותם של הגורמים האלה.

ח. מגורי-כהן - היו"ר: אני חוסב פי לא נוכל לעשות זאת.

דר. עצמון: בסבועות האחרונים יסבתי עם א, כ, א. ודנו אם אפשר להסוב את שנות הלימודים כסנת טרות? אולם עתה אנו מוכרחים לקבל סן הרטרבות ואין כל אפשרות לתקן את החוק.

א. חכמי-לי: אני כושר כי הצעתו של חבר הכנסת טאג היא נכונה. אנו כולנו יודעים את העניין, אבל בטרם סאנו מסכמים היה רצוי שצשמע מה מצב העניינים באופן דוגרטי?

סחליטים:

כי אין להזמין את באי-כח המוסדות הסונים.

היטיבה נבעלה בסעה 10.40